

Samenvatting watergebiedsplan Verenigde Grote en Kleine Polders

De Verenigde Groote en Kleine Polders vormen een veenweidegebied van 62 ha ten zuiden van Haarlem. Het grasland wordt voornamelijk gebruikt voor de (melk)veehouderij. Daarnaast is het veenweidegebied aangewezen als weidevogelgebied. De laatste jaren is echter een sterke afname van de weidevogelstand geconstateerd. Het gebied wordt door recreanten hoog gewaardeerd als uitloopgebied. De bodem bestaat de eerste twee tot drie meter uit veen en gaat daarna over in zand. Het maaiveld loopt in zuidoostelijke richting af van NAP -1,0 m aan de noordwestkant tot -2,3 m in het zuiden. Het gebied is onderhevig aan een relatief grote maaiveldvaling. De beleidsdoelstellingen van de provincie en gemeente zijn de openheid en het landelijke karakter van Verenigde Groote en Kleine Polders te behouden en te versterken.

Knelpunten

Voor de Verenigde Groote en Kleine Polders is geen geldig peilbesluit beschikbaar. Binnen de polder zijn diverse stuwen, dammen en stuwende duikers aanwezig, waardoor in de praktijk meer dan 20 verschillende peilen gehanteerd (kunnen) worden door de eigenaren en/of gebruikers.

Uit berekeningen volgt dat de totale opstuwing in de hoofdwatgangen groter is dan de richtlijnen die Rijnland hiervoor hanteert. Dit wordt veroorzaakt doordat het primaire watersysteem te krap is, dit betreft zowel de watgangen als de duikers.

Het zuidelijke deel van de polder voldoet niet aan de normen voor wateroverlast. De oorzaak is een gebrek aan bergingscapaciteit in het oppervlaktewater, doordat er weinig open water is en de drooglegging beperkt is.

Peilafweging

Voor de veenweide peilgebieden in de Verenigde Groote en Kleine Polders geldt een drooglegging van maximaal 60 cm.

Voor peilgebied RL-424-1.1 zijn de huidige (aan- en afslag)peilen van het gemaal het vertrekpunt, namelijk NAP -2,45 m en -2,55 m. De laagste percelen in dit peilgebied worden opgehoogd tot minimaal NAP -2,15 m om zo goed mogelijk te voldoen aan de normen voor wateroverlast (zie ook paragraaf 5.4) én de optimale drooglegging. Door de ophoging wordt de gemiddelde maaiveldhoogte ca. -1,95 m en de gemiddelde drooglegging ca. 50 cm (zomer) en 60 cm (winter). Op de laagste percelen is de drooglegging dan 30 cm (zomer) en 40 cm (winter)

Voor de peilgebieden RL-424-1.2 en 1.3 zijn de mediaan maaiveldhoogten het vertrekpunt voor de toekomstige peilen. Bij het peilvoorstel krijgen beide peilgebieden een gemiddelde drooglegging van 50 cm in de zomer en 60 cm in de winter. Het peilvoorstel betreft een peilverhoging in de primaire watergang ten opzichte van de huidige situatie.

(peil)gebied	oppervlakte (ha)	gemiddelde maaiveldhoogte (m t.o.v. NAP)	mediaan maaiveldhoogte (m t.o.v. NAP)	peilvoorstel (m t.o.v. NAP)		gemiddelde drooglegging* (m)	
				zomer	winter	zomer	winter
RL-424-1.1	21,6	door ophoging ca. -1,95		-2,45	-2,55	0,50	0,60
RL-424-1.2	19,7	-1,70	-1,72	-2,22	-2,32	0,50	0,60

RL-424-1.3	15,3	-1,26	-1,31	-1,81	-1,91	0,50	0,60
------------	------	-------	-------	-------	-------	------	------

Oplossen knelpunten

Om de afwatering in het hoofdwatersysteem te verbeteren moet een deel van de primaire watergangen en twee duikers in het primaire watersysteem vergroot worden. De gewenste afmetingen zijn berekend met spreadsheetberekeningen. Bij deze afmetingen voldoet de totale opstuwing aan de richtlijnen van Rijnland. De maatregelen betreffen:

- de hoofdwatergangen verbreden over een totale lengte van 2.183 m water, waarvan:
 - o 1.062 m aan de oostkant verbreden tot 5,0 (noord) à 6,0 m (zuid) op waterlijn;
 - o 1.121 m aan de zuidkant verbreden tot 3,5 (west) à 4,0 m (oost) op waterlijn;
 de hoofdwatergangen krijgen een waterdiepte van 0,5 m en een talud van 1:2;
- in totaal 2 duikers vervangen door een duiker Ø 1.000 mm.

Bij de verbreding van de hoofdwatergangen wordt ca. 4000 m² extra open water gegraven. Met de vrijkomende grond worden de laagste percelen opgehoogd. Door het graven van extra open water en het ophogen van de laagste percelen wordt tevens een deel van de wateropgave opgelost.

Voor de afwatering van peilvakken 1.2 en 1.3 worden nieuwe stuwen gezet. Dit worden drijfverstuwen om de berging in de bovenliggende vakken optimaal te benutten. Hiermee wordt het laatste deel van de wateropgave opgelost.